

Sygn. akt IV Ua 60/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jacek Witkowski

Sędziowie: SO Katarzyna Antoniak

SO Jerzy Zalasieński (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 r. w S.

sprawy z wniosku M. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 listopada 2018 r. sygn. akt IV U 278/18

oddala apelację.

Katarzyna Antoniak Jacek Witkowski Jerzy Zalasieński

Sygn. akt: IV Ua 60/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 listopada 2018r. Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 2 sierpnia 2018r. w ten sposób, że przyznał M. A. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 czerwca 2018r. do 20 czerwca 2018r.

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

Decyzją z 2 sierpnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. A. prawa do zasiłku chorobowego od 11 czerwca 2018 r. do 20 czerwca 2018 r.

Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony miał zaświadczenie lekarskie z orzeczoną niezdolnością do pracy od 4 czerwca 2018 r. do 20 czerwca 2018 r. Tytuł ubezpieczenia ustalił 10 czerwca 2018 r. Ubezpieczony nie złożył druku ZUS Z-10. Od 23 kwietnia 2018 r. ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego jako osoba wykonująca umowę zlecenia u płatnika składek (...). Po ustaniu zatrudnienia posiada inny tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. A. wskazał, że w okresie zwolnienia lekarskiego nie wykonywał pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniosła o jego oddalenie podtrzymując jedynie argumentację dotyczącą posiadania przez ubezpieczonego po ustaniu zatrudnienia innego tytułu do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Sąd Rejonowy ustalił, że M. A. był zatrudniony w Szkole Podstawowej Nr (...) w K. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy od 23 kwietnia 2018 r. do 10 czerwca 2018 r. Jednocześnie był zatrudniony w Fundacji (...) w P. od 5 marca 2018 r. do 30 listopada 2018 r. na podstawie umowy zlecenia na czas określony od 1 marca 2018 r. do 30 listopada 2018 r. na organizację i przeprowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych oraz realizacji innych zadań na boisku sportowym wybudowanym w ramach projektu „Moje Boisko Orlik 2012” położonym w P.. Z tytułu wykonywania czynności wskazanych w umowie zlecenia wystawił rachunki za marzec, kwiecień i maj 2018 r. Wynagrodzenie za maj 2018 r. zostało wykazane w raporcie RCA za czerwiec. W czerwcu 2018 r. w powodu choroby nie wykonywał dla tej Fundacji czynności wynikających z umowy zlecenia. 4 czerwca 2018 r. Fundacja zawarła z K. S. umowę powierzenia zadań animatora innej osobie na okres od 4 czerwca 2018 r. do 31 sierpnia 2018 r. Umowa ta została wypowiedziana z dniem 16 lipca 2018 r. Od 1 sierpnia 2018 r. M. A. wznowił wykonywanie czynności wynikających z umowy zlecenia.

W okresie od 4 czerwca 2018 r. do 20 czerwca 2018 r. M. A. był niezdolny do pracy i otrzymał zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy.

W przedstawionym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że odwołanie ubezpieczonego było uzasadnione. Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368 z późn. zm.) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Ustalając w niniejszej sprawie stan faktyczny Sąd Rejonowy w całości oparł się na przekonujących zeznaniach ubezpieczonego oraz dokumentach w postaci informacji Fundacji (...) w P. z 23 października 2018 r. oraz umów powierzenia wykonywania zadań animatora w projekcie (...) w 2018 r. zawartych z ubezpieczonym i K. S.. Dokumenty te jako prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc). Zgodnie z art. 253 kpc jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. W przedmiotowej sprawie organ rentowy nie zaprzeczył prawdziwości złożonych przez Fundację (...) w P. dokumentów prywatnych.

Zdaniem Sądu Rejonowego ubezpieczony w okresie zwolnienia lekarskiego od 4 czerwca 2018 r. do 20 czerwca 2018 r. (po ustaniu stosunku pracy 10 czerwca 2018r.) nie wykonywał czynności zarobkowych wynikających z łączącej go z Fundacją (...) w P. umowy zlecenia. Za okres ten nie wystawił zleceniodawcy stosownego rachunku i nie otrzymał umownego wynagrodzenia. Zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego rekompensującym utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby odnosi się do niemożliwości uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy. Natomiast przez pracę zarobkową rozumie się wszelką aktywność zarobkową, wykonywaną na każdej podstawie prawnej (umowa o pracę, umowa cywilnoprawna, samozatrudnienie) albo bez takiej podstawy (tzw. praca na czarno), bez względu na wymiar czasu tej pracy.

W ocenie Sądu pierwszej instancji z całą pewnością ubezpieczony nie kontynuował działalności zarobkowej w spornym okresie. Podkreślono, iż dowodów na fakt takiej działalności nie dostarczył organ rentowy. Nadto, ustawodawca nie wskazał jako podstawy utraty prawa do zasiłku chorobowego aktywnego statusu zleceniobiorcy jako ubezpieczonego, lecz kontynuowanie przez niego działalności zarobkowej, a zatem podejmowanie czynności objętych umową zmierzających do osiągnięcia dochodu, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Zatem nie został spełniony podstawowy warunek, jakim jest kontynuowanie działalności zarobkowej, przez którą należy rozumieć każdą aktywność ludzką nakierowaną na uzyskanie zarobku. Wobec tego, że ubezpieczony nie podejmował takiej działalności, w konsekwencji wobec ciągłości zwolnienia nadal przysługuje mu zasiłek chorobowy z uwagi na niezdolność do pracy powstałą w okresie obowiązywania obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego z tytułu umowy o pracę.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres.

Apelację od powyższego wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wydane orzeczenie ,tj. art.233§1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i wyprowadzenie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wniosków z niego nie płynących poprzez przyjęcie, że ubezpieczony po zakończeniu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nie kontynuował działalności zarobkowej na podstawie umowy zlecenia;
2. naruszenie przepisów prawa materialnego ,tj. art.13 ust.1 pkt 2 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r. poz. 1368) poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, iż nie zachodzą podstawy do pozbawienia ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego ze względu na kontynuowanie działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym w trakcie zwolnienia lekarskiego.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie, jak również logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 § 1 kpc. Jak wskazuje się w orzecznictwie, dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc konieczne jest wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu, określenie, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając, względnie stwierdzenie, iż rażąco naruszył zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i że uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy (por. wyrok SN z 18 czerwca 2004 r., sygn. akt II CK 369/03, LEX nr 174131). Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 kpc). Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 LEX nr 56906).

Zarzuty apelacyjne nie znajdują usprawiedliwionych podstaw i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji. W przekonaniu Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się

zarzucanych mu naruszeń prawa procesowego i materialnego. Sąd Okręgowy w całości podziela ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego dokonaną przez Sąd pierwszej instancji.

W okolicznościach sprawy nie może być wątpliwości, że ubezpieczony w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywał pracy zarobkowej. Przeciwnie temu ustaleniu twierdzenia organu rentowego stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego. Z niekwestionowanych przez organ rentowy ustaleń wynika, że Fundacja (...) w P. będąc świadomą niemożności wykonywania przez ubezpieczonego czynności wynikających z umowy zlecenia zawarła z K. S. umowę powierzenia zadań animatora innej osobie na okres od 4 czerwca 2018 r. do 31 sierpnia 2018 r. Z informacji tej Fundacji jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony w czerwcu 2018r. nie wykonywał czynności wynikających z umowy zlecenia (vide: informacja Fundacji (...) w P. k.9-10 akt sprawy oraz umowy powierzenia wykonywania zadań animatora w projekcie (...)w 2018r. k.11-28 akt sprawy). Nie można pomijać również faktu, że ubezpieczony za sporny okres nie wystawił zleceniobiorcy rachunku i nie otrzymał wynagrodzenia. W ocenie Sądu Okręgowego z całą pewnością ubezpieczony nie kontynuował działalności zarobkowej w spornym okresie

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy prawidłowo stwierdził, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 czerwca 2018r. do 20 czerwca 2018r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art.385 kpc apelację organu rentowego oddalił.

Katarzyna Antoniak Jerzy Zalasieński Jacek Witkowski